

לוין, יהושע ("שוקי")

בן אהרן והינדה. נולד בשנת תש"ט (1949) בירושלים ולמד בבית-הספר היסודי "מעלה" ושם המשיך את לימודיו התיכוניים. הוא היה חבר בתנועת הצופים ובגדנ"ע.

יהושע גויס לצה"ל באוגוסט 1967 והוצב לחיל-השריון. ביום ה' בטבת תש"ל (14.12.1969), נפל במארב אויב באזור תעלת סואץ. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

מפקד-הגדוד כתב במכתב-תנחומים להורים השכולים: "אני תקווה כי במכתבי זה אוכל ולו במעט להקל על יגונכם הכבד בכך שאספר לכם עד כמה היה "שוקי" — כך נקרא בנכם בפי חבריו — אהוד ומקובל על מפקדיו וחבריו בעבודתו המסורה, במרצו הבלתי גדלה, במזגו הטוב ובידיעותיו המקצועיות הטכניות. תפקידו האחרון של "שוקי" בגדוד היה סמל קשר פלוגתי, תפקיד קשה ומסובך, אשר אותו מילא במסירות ובמרץ האפינויים לו כל כך, במיוחד בתקופת ההכנות והאימונים לקראת הירידה לקו ובפריסה הרחבה שלנו בקו התעלה עצמו. דמותו כלוחם וכחבר תישאר חקוקה בזכרונם ובלבם של חבריו ומפקדיו בכל אשר תלך היחידה". ב"שלושים" לגפלו נערכה אזכרה ובה אמר מנהל בית-הספר התיכון בין יתר דבריו: "אם עדיין לא נתקיימו ישיבות-חירום של ממשלות, גם לעתיד לבוא לא יתקיימו כדי להציל פליטי חרב של מדינת ישראל, אין זאת אלא זכותם של חיילי ישראל, שהתמסרו עד תום לתפקידם הצבאי ושנפלו בחרב — ובתוכם תלמידנו החביב יהושע — — — הכרנו את יהושע כבחור שקט וישר-דרך. איני מאמין שאי-פעם עשה רע לאדם. לא היה בכלל מסוגל לכך. אך טוב רדף כל ימי חייו הקצרים — — — הנוער שלנו ספג בבית-הספר אהבת תורה ואהבת ישראל ואהבת ארץ-ישראל. יהושע עשה כאילו כל גורלו של עם ישראל היה מוטל על שכמו. ידיו לא נתרופפו אף לרגע. הוא מילא את התפקיד ללא שום יומרות. בלי אומר ודברים ובמסירות שלא ידעה לאות — — — במותו זיכה יהושע אותנו ואת כל עם ישראל בחיים — — —".

לזכרו תרמה המשפחה פרוכת יפה, לארון הקודש ו"מעיל" לספר-תורה, לבית-הכנסת שבבית-הספר התיכון "מעלה".

יהושע (שוקין) בן אהרון

לזין הי"ד

נפל ה' בטבת תש"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

מוקדש ע"י חבריו

ה ס פ ד

ע ל ב ו ג ר נ ו

י ה ו ש ע ל ו י ק ז"ל

ש נ פ ל ב ק ר ב

ע ל י י ד ה ת ע ל ה

ב ה • ג ט ב ת ת ש"ל

דברי פתיחה לאזכרה ביום השלושים לנפילתו של בוגרנו

יהושע לויך ז"ל

אור לז' בשבט תש"ל

הורים שכולים, אחיותיו של יהושע, מורי ורבותי וגבירותי. בשעה שביקש הקב"ה להטביע את מצרים בים, עמד עוזא שרו של מצרים ונשתחח לפני הקב"ה, ואמר לפניו: רבנו של עולם, במדת הרחמים בראת עולמך, למה אתה רוצה להטביע את בני? מיד כינס הקב"ה כל פמליא של מעלה, ואמר להם: הווי זנים ביני ובין עוזא שרו של מצרים. התחילו שרי האומות מלמדים סניגוריא על מצרים. כיון שראה מיכאל כך, רמז לגבריאל, וטס למצרים טיסה אחת, ושטט לבנה עם טיסה, ותינוק אחד עמה, ששיקעוהו בבנין, ובא ועמד לפני הקב"ה ואמר: רבנו של עולם! כך שיעבדו את בניך! מיד ישב עליהם הקב"ה במדת הדין וטיבעם בים.

כשהיינו קטנים נטעו בלבנו שני מיני אמונה: אמונה באלוקים ואמונה באדם. לכן לא יכולנו לראות בימי צעירותנו באגדה זאת אלא הפרזה ספרותית. ובאה השואה, ובאה מלחמת הקוממיות הנמשכת זה כעשרים ושתיים שנה, והוציאה מלבנו את האמונה באדם. שמא יאמרו שהשואה ומלחמת הקוממיות אינן אלא שני מאורעות הבאים כאחד ואינם מלמדים! הרי טבח עם בביאפרה יוכיח. לפני חדשים מספר קראתי בעתון לועזי שיחה עם איש גולה משבט איכו. באותה שיחה אמר האיש שני דברים איומים: איך רואים עוד ילדים בחוצות ביאפרה, כי רובם ככולם נספו ברעב. והדבר השני: לו היה יוצא צו מלונדון וממוסקוה להפסיק את הקרבות, מיד היו נפסקים, אלא שצו כזה בושש לבוא, מפני שתכרת השל מעונינת בנפס של ניגריה. רבותי וגבירותי! זה כל האדם. אם עדין לא נתקיימו ישיבות חרום של ממשלות גם לעתיד לבוא לא יתקיימו, להציל פליטי חרב של מדינת ישראל ר"ל, הרי אין זאת אלא זכותם של חיילי ישראל, שהתמסרו עד תום לתפקידם הצבאי, ושנפלו בחרב, ובתוכם תלמידנו החביב יהושע ז"ל, שנהרג מן המארב על יד התעלה לפני שלושים יום. הכרנו את יהושע כבחור שקט, ישר דרך ורועה אמונה. איני מאמין שאי פעם עשה רע לאדם. לא היה בכלל מסוגל לכך. אך טוב וחסד רדף כל ימי חייו הקצרים. מדוע אץ דוקא בחור כזה אוהב השלום למלחמה? כשהיה חולה לא הסכים לקבל רשות להשאר בבית תחת השגחתה של אמא, ונסע המדברה - לחזית. וכשאמרו לו בה' בשבת להמתין עד הבוקר, כדי שיוכל לרדת ברכב משורין לקו התעלה, מיהר ויצא בג' יפ בו ביום, ואל הקו לא זכה להגיע. אלא שהנוער שלנו נתחנך חינוך יותר ריאלי משנתחנכו אנחנו, והוא יודע, שעמים רבים רוצים לשקע את דמינו בבנין שלהם. המציאות המרה ביטלה אצל הנוער שלנו כל אשליה בענין זה.

ומצד שני ספג הנוער בבית ובבית הספר אהבת תורה, אהבת ישראל, ואהבת ארץ
ישראל. יהושע ז"ל עשה כאלו כל גורלו של עם ישראל היה מוטל על שכמו.
ידיו לא נחרו פפן אף לרגע, והוא מילא את התפקיד ללא שום יומרות, בלי
אומר ודברים, ובמסירות שלא ידעה לאות.

מותו השרה אבל כבוד על כולנו. שוב שיכלנו אחד מטובי בנינו, ואין נחמה
לא לנו ובודאי לא להורים. מ"מ חייבים אנחנו לדעת שהברירה היא בין
שבח כל העם וולו לבין נפילת קרבנות בודדים. במותו זיכה יהושע אותנו
ואת כל עם ישראל בחיים. לו היה יוצא צו ממוסקוה ומפריס מיד היתה המלחמה
בינינו לבין הערבים נפסקת. אבל צו כזה כפי הנראה לא יצא. בינתיים ממשיכים
לאכול שם לחם, מטובל בדם בנינו החמימים. ובכך מבקשים אנחנו ממיכאל שר
ישראל ששוב ירמוז לגבריאלי, שיביא לפני הקב"ה לבנה אחת בלבד, שבה שיקעו
את אחד מבנינו,

בחור תמים וצדיק.

יהי זכרו ברוך.

מ. בולה.

צבא הגנה לישראל
 ומגד 33 1189

אלישי

הכירי וקרובי
 הנני מכתב לך, אשר נשלח ביום א'
 ה' בטבת תש"ט - 14 בדצמבר 1969,
 בענין המכתב של חצי הלילה סואל.
 אני מקווה כי המכתב יצא אצלך.
 וכל המכתב יתקבל על ידך והבנתי את שאלתך
 אשר על כן נראה היה "שקו" - עקב קרובי הנני
 מקווה - אחרי שקראתי את המכתב והבנתי את
 המסורה, בענין המכתב נראה, במכתב הנ"ל וביוצא
 מהמכתב להסתייגות.
 ומקובל האמת של "שקו" בעקבותיה היה
 סוג קשה של מכתב, ומקובל קשה למסור את המכתב
 במסורה - ובמכתב האמיתי של ע. דמיון המכתב
 והמכתב - האמיתי קשה - היחידים של. ובמכתב היחידים
 של יתקבל המכתב קשה בין מכתב המכתב
 צמח את המכתב והמכתב של המכתב היחידים
 ובמכתב של המכתב והמכתב של המכתב היחידים

בסן של המכתב
 מכתב (המכתב)
 אלישי

מספר המכתב
 המכתב היחידים
 102 / 47321

צבא הגנה לישראל

תאריך 1189

אלישי

היום יקריב
 ילד שלישי
 כחש והולך אונן
 ה' בטהר ה"ש ה- 14 בדצמבר 1969
 הצצה המכני - של תזר הלל סואל.
 אני מקווה כי במכתבי עם אול.
 ואלו במקט יתקן אל יתעם הנבז, בק שסטני
 ארם שז נמה היה "שקני" - נקרא בנים בני
 חבניו - אחוז וקאל אל מתקניו ונהלא, בקבוק
 המסורה, בעקו חלמי נבאר, במעל הסאה וביוצילא
 התקדוקי - הסתיק

מתקניו האמון של "שקני" בעקבז היה
 סול קש לאמני, מתקני קמול למתקן אול לא
 במסור - למעל האמנינים אל נ, אמילוז התקל
 והתקל - האמנינים קמול - היותם קל, ובתחילה היותם
 עליו בק הולכי קמול בין מתקני חמדי

צמול סולם למה ושע חלקם בעמלום
 ובלם של חבניו ומתקניו גם אש וקל היותם

וסן שלם יסם
 מתקני העקבז
 אלישי

מספר הודעה
 דחלעז העמלון
 102 / 17321